

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/5/2020
Identifikačné číslo spisu: 6716203361
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6716203361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: VAV invest, s. r. o., „v konkurze“, so sídlom Námestie SNP č. 3, Banská Bystrica, IČO: 31 615 325, právne zastúpeného G. Lehnert, k. s., advokátskou kanceláriou so sídlom Rajska 7, Bratislava, proti žalovanému: New Co., a. s., so sídlom Tomášikova 17, Bratislava, IČO: 51 057 131, právne zastúpenému RASLEGAL, s. r. o., advokátskou kanceláriou so sídlom Mostová 2, Bratislava, o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn.63Cb/91/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.mája 2019 č. k. 43Cob/10/2019-489, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23. apríla 2018 č. k. 63Cb/91/2016-377 určil, že:

Uznesenie č. 2 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016, v znení: „Ing. K. I., trvale bytom S., XXX XX G., Slovenská republika, nar. XX. XX. XXXX, rodné číslo XXXXXXX/XXXX, sa odvoláva z funkcie člena predstavenstva spoločnosti. Členstvo v predstavenstva a tým funkcia predsedu predstavenstva mu zaniká dňom 22. /dvadsiateho druhého/ februára 2016 /roku dvetisícšesťnásť/“ je neplatné.

Uznesenie č. 3 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016, v znení: „D. G., trvale bytom Q., XXX XX S., Slovenská republika, nar.: XX. XX. XXXX, rodné číslo: XXXXXXX/XXXX, občan Talianskej republiky sa volí za člena predstavenstva spoločnosti. Funkcia člena predstavenstva spoločnosti mu vzniká 2 3 . /dvadsiateho tretieho/ februára 2016 /roku dvetisícšesťnásť/“ je neplatné.

Uznesenie č. 4 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016, v znení: „Do funkcie predsedu predstavenstva mimoriadne valné zhromaždenie určuje Ing. Z.H., trvale bytom E., XXX XX F., Slovenská republika, nar.: XX. XX. XXXX, rodné číslo XXXXXXX/XXXX, občan Slovenskej republiky a do funkcie podpredsedu predstavenstva mimoriadne valné zhromaždenie

určuje pána D. G., trvale bytom Q., XXX XX S., Slovenská republika, nar.: XX. XX. XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, občan Talianskej republiky. Tieto funkcie im vznikajú dňa 23. /dvadsiateho tretieho/ februára 2016 /roku dvetisícšesťnásť/.“ je neplatné.

Uznesenie č. 5 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016, v znení: „Bc. M. I., trvale bytom S., XXX XX G. G., Slovenská republika, sa dnešným dňom odvoláva z dozornej rady Spoločnosti, čím jej zaniká členstvo v dozornej rade dňa 22. /dvadsiateho druhého/ februára 2016 /roku dvetisícšesťnásť/.“ je neplatné.

Uznesenie č. 6 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016, v znení: „JUDr. Z. X., trvale bytom J., XXX XX G., Slovenská republika, sa dnešným dňom odvoláva z dozornej rady spoločnosti, čím mu zaniká členstvo v dozornej rade dňa 22. /dvadsiateho druhého/ februára 2016 /roku dvetisícšesťnásť/“ je neplatné.

Uznesenie č. 7 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016, v znení: „JUDr. N. V., trvale bytom N., XXX XX Bratislava, Slovenská republika, nar. XX. XX. XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, občan Slovenskej republiky, sa volí za člena dozornej rady spoločnosti. Funkcia člena dozornej rady mu vzniká dňa 23. /dvadsiateho tretieho/ februára 2016 /roku dvetisícšesťnásť/“ je neplatné.

Uznesenie č. 8 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016, v znení: „I. E., trvale bytom S., XXX XX X., Slovenská republika, nar.: XX. XX. XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, občan Slovenskej republiky, sa volí za člena dozornej rady spoločnosti. Funkcia člena dozornej rady mu vzniká dňa 23. /dvadsiateho tretieho/ februára 2016 /roku dvetisícšesťnásť/“ je neplatné.

Uznesenie č. 9 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016 v znení: „Z. Q., trvale bytom S., XXX XX V., Slovenská republika, nar.: XX. XX. XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, občan Slovenskej republiky, sa volí za člena dozornej rady spoločnosti. Funkcia člena dozornej rady mu vzniká dňa 23. /dvadsiateho tretieho/ februára 2016 /roku dvetisícšesťnásť/.“ je neplatné.

Uznesenie č. 11 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016 v znení: „Mimoriadne valné zhromaždenie poveruje predstavenstvo, aby zabezpečilo vypracovanie novej riadnej individuálnej účtovnej závierky spoločnosti spoločnosťou Colliers za asistencie daňových poradcov zo spoločnosti Mazars Tax k. s.“ je neplatné.

Uznesenie č. 12 mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 22. februára 2016 v znení: „Mimoriadne valné zhromaždenie poveruje predstavenstvo, aby začalo viesť rokovania so Všeobecnou úverovou bankou, a. s. o možnostiach refinancovania úverov poskytnutých spoločnosti, ktoré sú po lehote splatnosti. Mimoriadne valné zhromaždenie poveruje predstavenstvo, aby v prípade neúspechu v rokovaniach so Všeobecnou úverovou bankou, a. s. o možnostiach refinancovania úverov poskytnutých spoločnosti, ktoré sú po lehote splatnosti, začalo rokovania o ich refinancovaní aj s inými záujemcami“ je neplatné.

Zároveň súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti týkajúcej sa Uznesenie č. 10, ktoré znelo: „Mimoriadne valné zhromaždenie berie na vedomie, že nie je možné v súčasnosti hlasovať o schválení účtovnej závierky spoločnosti za rok 2014 /dvetisícštrnásť/.“

Posledným výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania od žalovaného rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 131 ods. 1 a 2, § 183, § 186 ods. 1, § 180 ods. 1, § 181 ods. 2, § 184 ods. 2, § 184 ods. 4 písm. b/, § 184 ods. 5, § 192 ods. 1, § 1 ods. 2, § 66, § 198, § 56 ods. 1 a 2, § 155 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 44 ods. 1, § 40 ods. 2. § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z., § 2 ods. 1, § 9 ods. 2 zákona č. 566/2001 Z. z. a vecne tým, že žalobca sa žalobou domáhal ako akcionár žalovaného určenia neplatnosti uznesení prijatých na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného dňa 22. februára 2016. Neplatnosť uznesení žalobca vyvodil z § 131 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 183 Obchodného zákonníka z dôvodu, že rozhodnutia valného zhromaždenia boli prijaté s rozpore so zákonom a stanovami, keďže za akcionára VAV invest, s. r. o. „v konkurze“ hlasoval správca namiesto úpadcu.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nejde o konanie týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu, ale o konanie týkajúce sa výkonu hlasovacích práv

žalobcu ako akcionára žalovaného na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného, pričom oprávnenie vykonávať tieto hlasovacie práva vyhlásením konkurzu podľa názoru súdu prvej inštancie neprešli na správcu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. mája 2016 č. k. 43CoKR 5/2016 - 100 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR (R 70/2017) z ktorého vyplýva, že správca konkurznej podstaty je povinný zabezpečiť prevod obchodného podielu tak, aby do konkurznej podstaty získal jeho finančný ekvivalent. Iné oprávnenia, ktorých súhrn tvorí obchodný podiel, t. j. práva hlasovacie a kontrolné a ani právo kreovať štatutárny orgán v danej spoločnosti správca nenadobúda. Súd prvej inštancie sa so závermi vyjadrenými v citovanom rozhodnutí plne stotožnil a považoval ich za plne aplikovateľné i na daný prípad. Konštatoval, že Obchodný zákonník, Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, ani žiaden iný právny predpis neupravujú následky vyhlásenia konkurzu na akcionára v tom zmysle, že by na správcu tieto práva prechádzali a preto sa stotožnil s tým, že rovnako, ako v prípade jednoosobovej spoločnosti s ručením obmedzeným, je treba prihliadať na to, že na správcu prechádza len oprávnenie nakladať s majetkovou zložkou akcií v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1 ZKR. V nadväznosti na uvedené dospel k záveru, že uznesenia prijaté na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného dňa 22. februára 2016 pod č. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, nemohli byť prijaté 100 % hlasov, tak ako to je konštatované v Notárskej zápisnici z tohto mimoriadneho valného zhromaždenia Nz XXXX/XXXX zo dňa 29. februára 2016, podpísanej na Notárskom úrade JUDr. Jozefa Brázdila, PhD., ktorou bol osvedčený priebeh mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 22. februára 2016, keďže za akcionára VAV invest, s. r. o. „v konkurze“ hlasoval správca namiesto úpadcu. Hlasovanie Ing. K. I., konateľa úpadcu, ktorý hlasoval za úpadcu kartičkou „PROTI“, žalovaný nebral na vedomie. Úpadca pritom voči každému uzneseniu podal protest, keďže uznesenia boli prijaté v rozpore s ustanovením § 186 ods. 1 Obchodného zákonníka a v rozpore s ustanovením čl. VI bod 8 stanov žalovaného.

4. Na záver súd prvej inštancie poznamenal, že žalovaný nebral na vedomie prítomnosť úpadcu na mimoriadnom valnom zhromaždení, keď listinu prítomných dal podpísať správcovi konkurznej podstaty žalobcu a nie žalobcovi a rovnako nebral na vedomie ani jeho hlasovanie v procese prijímania uznesení špecifikovaných v zápisnici z mimoriadneho valného zhromaždenia. Zápisom protestu žalobcu voči jednotlivým uzneseniam prijatých na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného boli podľa názoru súdu prvej inštancie naplnené predpoklady, aby sa žalobca mohol domáhať žalobou vyhlásenia prijatých uznesení valného zhromaždenia za neplatné. Keďže podstatnou skutočnosťou pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo posúdenie otázky kto za akcionára VAV Invest s. r. o. v konkurze mal na mimoriadnom valnom zhromaždení dňa 22. februára 2016 právo sa zúčastniť a hlasovať, a ktorý okamih bol rozhodujúci pre rozhodnutie súdu o určení neplatnosti uznesení na ňom prijatých, s ostatnými vznesenými námietkami sa nezaoberal, pričom námietku žalovaného o čase, ku ktorému je potrebné posúdiť žalobu považoval za nedôvodnú, na ktorú nemali vplyv ani zmeny v spoločnosti žalovaného, ani predaj akcií žalobcom v priebehu konania.

5. V prípade určenia neplatnosti uznesenia č. 10, prijatým na mimoriadnom zhromaždení žalovaného dňa 22. februára 2016 dospel k záveru, že žiadnym spôsobom neboli obmedzené ani ohrozené práva žalobcu, preto súd prvej inštancie žalobu v tejto časti zamietol.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom č. k. 43Cob/10/2019-489 z 30. mája 2019 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože nezistil, že by boli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie rozhodnutí prijatých valným zhromaždením žalovaného dňa 22. februára 2016 za neplatné. Odvolací súd vychádzajúc v zmysle § 383 CSP zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, konštatoval, že v konaní bolo sporné najmä posúdenie otázky, či je osobou oprávnenou hlasovať na valnom zhromaždení akciovej spoločnosti v mene akcionára (úpadcu) správca konkurznej podstaty, alebo člen štatutárneho orgánu, pričom pri posúdení tejto otázky súd prvej inštancie vychádzal z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. mája 2016 sp.zn. 43CoKR/5/2016 (R 70/2017). Podľa

odvolacieho súdu skutkový stav, na základe ktorého rozhodoval súd prvej inštancie je zásadne odlišný. V tomto smere s poukazom na uvedený judikát poznamenal, že súd výslovne riešil otázku, v akom rozsahu zostávajú zachované práva spoločníka hlasovať na valnom zhromaždení v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá má jediného spoločníka. V prípade spoločnosti s ručením obmedzeným, ktoré majú viac spoločníkov je následkom vyhlásenia konkurzu na majetok jedného zo spoločníkov zrušenie jeho účasti v spoločnosti súdom. Následne tak na valnom zhromaždení nemôže hlasovať ani správca konkurznej podstaty spoločníka, ani člen štatutárneho orgánu pôvodného spoločníka. Výlučne v tom prípade, kedy vyhlásenie konkurzu nepredstavuje zrušenie účasti, bolo nutné rozhodnúť o tom, v akom rozsahu je oprávnený hlasovať správca konkurznej podstaty v prípade jednoosobovej spoločnosti s prihliadnutím na skutočnosť, že účelom a cieľom výkonu funkcie správcu je speňaženie majetku zapísaného do konkurznej podstaty a nie pokračovanie v podnikaní prostredníctvom realizácie oprávnení súvisiacich s obchodným podielom jednoosobovej spoločnosti s ručením obmedzeným. Vzhľadom na spoločnosť s ručením obmedzeným tak práva spoločníka boli vyhodnocované s prihliadnutím na charakter obchodného podielu ako abstraktného súhrnu práv a povinností spoločníka, pričom jednotlivé práva majú rôznu podstatu a účel, nie sú inkorporované v žiadnej materiálnej podobe a ich výkon je možné posudzovať samostatne podľa toho, o aké právo (majetkové alebo nemajetkové) sa jedná. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatoval, že uznesenia valného zhromaždenia prijalo valné zhromaždenie akciovej spoločnosti, pričom akciu nie je možné stotožniť s obchodným podielom napriek tomu, že oboje zahŕňa majetkové aj nemajetkové práva. V prejednávanom prípade sa navyše jedná o akciovú spoločnosť, v ktorej boli dvaja akcionári, pričom každý z nich mal 50 % hlasov, a nie o jednoosobovú akciovú spoločnosť. Podľa odvolacieho súdu s týmito zásadnými rozdielmi v skutkovom stave sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

8. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenal, že akcia ako jednotný cenný papier inkorporuje v sebe naraz všetky práva s ňou spojené. Akciu nie je možné za účelom hlasovania „rozmeniť“ na drobné, vylúčiť z nej nejaké práva vzhľadom na ich predmet. Akcia je len jedna a tá v sebe v celistvosti zahŕňa všetky práva. Na ich výkon je potom oprávnený ten, kto je oprávnený konať v mene akcionára a kto sa zároveň môže akciou preukázať. Preto i keď rovnako ako obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zahŕňa akcia aj majetkové aj nemajetkové práva, výkon týchto práv sa líši v tom, že nie je možné uvažovať o tom, že by mohlo prísť k rozdeleniu výkonu práv z akcie medzi správcu konkurznej podstaty a člena štatutárneho orgánu a o všetkých právach môže hlasovať iba jeden z nich. Iba jeden totiž môže disponovať akciou ako cenným papierom, na predloženie ktorého sa výkon práv viaže.

9. Poukazujúc na ustanovenie § 190d ods. 2 ObZ konštatoval, že za akcionára, ktorý je právnickou osobou, podpisuje právny úkon, ktorým dochádza k výkonu práva hlasovať osoba oprávnená konať v mene akcionára. V prípade úpadcu je osobou oprávnenou konať v jeho mene, pokiaľ sa konanie týka majetku podliehajúceho konkurzu výlučne správca konkurznej podstaty. Úpadca pritom nestráca právnu subjektivitu a preto v určitom rozsahu nie je vylúčené, aby právne úkony v mene úpadcu vykonával naďalej člen štatutárneho orgánu. Ten môže napr. podať žalobu o náhradu škody voči správcovi konkurznej podstaty. Nie je však oprávnený konať v mene úpadcu v tých veciach, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu. V prípade každej akciovej spoločnosti je osobou oprávnenou vykonávať práva akcionára ten, kto disponuje akciami. V prípade listinných akcií vydaných na meno sa preukáže listinnou akciou, v prípade akcií vydaných v zaknihovanej podobe sa preukáže príslušným výpisom z účtu akcií ku rozhodujúcemu dňu určenému v pozvánke na valné zhromaždenie. Odvolací súd ďalej uviedol, že keď správca zapíše akciu do konkurznej podstaty, táto sa stáva „majetkom podliehajúcim konkurzu“ z čoho vyplýva, že ohľadom tohto majetku môže konať v mene úpadcu už iba správca konkurznej podstaty, predstavenstvo toto oprávnenie zo zákona stratilo. Oprávnenie akokoľvek ďalej nakladať s týmto majetkom, rovnako ako oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku prechádza v zmysle § 44 ods. 1 ZKR na správcu konkurznej podstaty, a to vzhľadom na všetky práva vzťahujúce sa na akcie bez ohľadu na to, či sú majetkového alebo nemajetkového charakteru. V nadväznosti na uvedené odvolací súd potvrdil názor žalovaného, ktorý v konaní zotrval na závere, že správca konkurznej podstaty žalobcu bol osobou oprávnenou na valnom zhromaždení konanom dňa 22. februára 2016 v mene žalobcu hlasovať aj o voľbe členov orgánov žalovaného. Pokiaľ je akcia zapísaná do majetku konkurznej podstaty, naďalej je osobou oprávnenou vykonávať právne

úkony s týmto majetkom súvisiace správca konkurznej podstaty, ten za ne nesie zodpovednosť aj pokiaľ sú jeho úkony motivované pokynmi zabezpečeného veriteľa oddelenej konkurznej podstaty.

10. Odvolací súd reagujúc na námietky žalovaného záverom konštatoval, že ust. § 131 ods. 2 ObZ v spojitosti s § 183 ObZ umožňuje súdu rozhodnúť o neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia iba za podmienky, že porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha. Porušenie práv pritom súd skúma vzhľadom na moment konania valného zhromaždenia, na ktorom boli uznesenia napadnuté žalobou prijaté. Žalobca tvrdí porušenie svojich práv ku tomuto dňu, pretože sa domnieva že práve ku tomuto dňu mu boli odňaté jeho práva akcionára. Zároveň žaloba o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia je takým typom žaloby, kde sa právny záujem na jej prejednaní predpokladá už tým, že osobitný predpis (Obchodný zákonník) výslovne zakladá jej prípustnosť. Súd už potom v konaní nepreveruje, či je na rozhodnutí o žalobe ku dňu rozhodovania súdu daný naliehavý právny záujem žalobcu na rozhodnutí. Žalobca v tejto súvislosti správne poukázal na to, že uplynutie funkčného obdobia členov orgánov žalovaného nemá vplyv na to, či boli alebo neboli odvolaní zo svojej funkcie platne, rovnako ako skutočnosť, že neskôr boli platným spôsobom ustanovení noví členovia týchto orgánov neznamenajú zhojenie väd mimoriadneho valného zhromaždenia, pokiaľ by k vadám došlo. V nadväznosti na uvedené bol súd prvej inštancie povinný o žalobe rozhodnúť napriek tomu, že je možné prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že bez ohľadu na rozhodnutie súdu (verdikt o platnosti alebo neplatnosti napadnutých uznesení) už toto nemá ako ovplyvniť súčasné práva žalobcu, ani neovplyvní činnosť žalovaného.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Poukazujúc na závery odvolacieho súdu vyslovené v odôvodnení rozhodnutia namietal nesprávne právne posúdenie veci dovolacím súdom, pokiaľ odvolací súd založil svoje rozhodnutie na inom právnom názore ako súd prvej inštancie, ktorý pri svojom rozhodovaní vychádzal z právnych záverov vyslovených v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. mája 2016, sp. zn. 43CoKR/5/2016 (R 70/2017). Za otázku, majúcu zásadný význam, dovolateľ považoval otázku, či správa konkurznej podstaty úpadcu môže hlasovať na valnom zhromaždení akciovej spoločnosti, ktorej akcionárom je úpadca, vykonávať hlasovacie práva úpadcu alebo či tieto hlasovacie práva prislúchajú priamo úpadcovi. Podľa žalobcu správca konkurznej podstaty nie je oprávnený vykonávať hlasovacie práva (práva spojené s akciou) na valnom zhromaždení akciovej spoločnosti týkajúce sa voľby orgánov spoločnosti, ktorej je úpadca akcionárom. Navrhol, aby dovolací súd v súlade s ust. § 449 ods. 3 CSP zmenil rozhodnutie odvolacieho súdu.

12. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný a žiadal ho zamietnuť. Podľa žalovaného dovolanie je založené výlučne na subjektívnej nespokojnosti dovolateľa s výsledkom sporu a z právneho hľadiska nemá opodstatnenie. Rozhodnutie odvolacieho súdu je po procesnej a právnej stránke logickým a správnym vyústením celého sporu, nevykazuje akejkolvek dovolacie vady.

13. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril dovolateľ, ktorý zotrval na svojej argumentácii. Zastával názor, že nebol daný dôvod odvolacieho súdu odkloniť od záverov uvedených v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. mája 2016, sp. zn. 43CoKr/5/2016 (R 70/2017) z dôvodov, že a/ obchodný podiel ako aj akcia má majetkovú ako aj nemajetkovú zložku, b/ účasť úpadcu ostáva v akciovej spoločnosti zachovaná, čo je identický stav so stavom pri jednoosobovej s. r. o., c/ na hlasovanie na valnom zhromaždení akciovej spoločnosti je oprávnený ten, kto je zapísaný do zoznamu akcionárov spoločnosti a nie ten, kto fyzicky disponuje s akciou, d/ neexistuje výslovná zákonná úprava, z ktorej by vyplývali iné následky vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, do ktorého patrí obchodný podiel ako na majetok dlžníka, do ktorého patrí akcia, e/ obchodný podiel ako aj akcia patria do majetku podliehajúceho konkurzu, a teda v oboch prípadoch je potrebné posudzovať nakladanie s nimi a ich správu v súlade s ust. § 44 ods. 1 ZKR a ust. § 40 ods.2 ZKR, f/ úlohou správca konkurznej podstaty je majetok v podobe obchodného podielu alebo akcie speňažiť, a nie podieľať sa na riadení spoločnosti alebo na rozhodovaní o voľbe orgánov spoločnosti, ktorých je úpadca spoločníkom. Podľa dovolateľa správca

konkurznej podstaty môže za určitých okolností hlasovať na valnom zhromaždení spoločnosti, ktorej úpadca je spoločníkom, malo by však ísť o také hlasovanie na valnom zhromaždení spoločnosti, ktoré sa nevyhnutne týka speňaženia účasti úpadcu v spoločnosti (napr. hlasovanie o súhlase s prevodom obchodného podielu). Inak by totiž samotný úpadca vedel zmariť speňaženie svojho majetku na úkor svojich veriteľov, čo je samozrejme v rozpore s účelom konkurzného konania. V prejednávacom prípade však o také hlasovanie nešlo, nakoľko napadnutými uzneseniami boli vymenení členovia predstavenstva a dozornej rady akciovej spoločnosti, ktorej úpadca je akcionárom.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní podľa ust. § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) najskôr skúmal, či sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania.

15. Prípustnosť dovolania predpokladá splnenie subjektívnej a objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Subjektívna podmienka prípustnosti dovolania zohľadňuje osobný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či dovolanie podala na to oprávnená osoba (ust. § 424 CSP). Objektívna podmienka prípustnosti dovolania zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Pre záver o prípustnosti dovolania musia byť obidve podmienky prípustnosti dovolania splnené kumulatívne. Záver o tom, že dovolanie je procesne prípustné vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok, t. j. podmienky subjektívnej a podmienky objektívnej.

16. Vo všeobecnosti platí, že posúdenie subjektívnej podmienky prípustnosti dovolania predchádza posúdeniu objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolateľ z určitého dôvodu nie je subjektívne oprávnený podať dovolanie, nie je potrebné ďalej skúmať, či jeho dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu znaky niektorého z rozhodnutí uvedených v ust. § 419 a nasl. CSP, t. j. či spĺňa objektívnu podmienku prípustnosti dovolania.

17. Podľa ustanovenia § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

18. Podľa ustanovenia § 447 písm. b/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

19. V posudzovanom prípade žalobca dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že neboli splnené zákonom predpokladané podmienky na vyhlásenie uznesení prijatých valným zhromaždením žalovaného dňa 22. februára 2016 za neplatné, pretože správca konkurznej podstaty bol osobou oprávnenou hlasovať na valnom zhromaždení 22. februára 2016 ako osoba oprávnená vykonávať právne úkony súvisiace s predmetnými akciami, ktoré v tom čase už boli zapísané do oddelenej konkurznej podstaty úpadcu VAV invest, s.r.o. „v konkurze“, Banská Bystrica / žalobcu/.

20. Dovolanie žalobcu (úpadcu) v posudzovanej veci bolo spísané a podané na súd advokátskou kanceláriou G. Lehnert, k. s., prostredníctvom prokuristu - advokáta JUDr. Jána Ondruša. Z obsahu spisu vyplýva, že konateľ žalobcu Ing. K. I. udelil 14. marca 2016 všeobecné (generálne) plnomocenstvo advokátskej kancelárii G. Lehnert, k. s., so sídlom so sídlom Rajska 7, Bratislava (č. l. 22 spisu). Z výpisu z obchodného registra, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2R/8/2015-310 zo dňa 29. decembra 2015, právoplatným a vykonateľným dňa 6. januára 2016, súd zastavil reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi VAV invest, s. r. o., „v reštrukturalizácii“, Námestie SNP 3, Banská Bystrica, IČO: 31 615 325, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka VAV invest, s. r. o., „v reštrukturalizácii“, Námestie SNP 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 615 325 a ustanovil správu konkurznej podstaty Reštrukturalizácie a konkurzy RS, v.o.s., so sídlom kancelárie Hlavné námestie 13, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 236 108.

21. Právnym účinkom vyhlásenia konkurzu, okrem iného, je že oprávnenie nakladať s majetkom

podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty prechádza na správcu konkurznej podstaty § 44 ods. 1 ZKR. V danom prípade správca konkurznej podstaty bol oprávnený a povinný vykonávať všetky akcionárske práva spojené s akciami zapísanými do konkurznej podstaty, platí to bez ohľadu na to, či akcie boli zapísané ako majetok úpadcu alebo ako majetok iných osôb. Správca konkurznej podstaty má v rámci výkonu akcionárskych práv spojených s akciami zahrnutými do oddelenej konkurznej podstaty najmä právo zúčastniť sa na valnom zhromaždení, hlasovať, požadovať a dostať na ňom vysvetlenia o záležitostiach týkajúcich sa akciovej spoločnosti, ak je takéto vysvetlenie potrebné na posúdení predmetu rokovania valného zhromaždenia, uplatňovať na ňom návrhy protinávrhy atď.

22. Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (úpadca), zastúpený advokátskou kanceláriou G. Lehnert, k. s., na základe plnomocenstva vystaveného štatutárnym zástupcom úpadcu. Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že logickým dôsledkom účinku vyhlásenia konkurzu podľa § 44 ZKR ohľadom dispozičných oprávnení úpadcu, pokiaľ ide o jeho majetok podliehajúci konkurzu je, že zanikajú zo zákona okrem iného aj všetky jednostranné právne úkony, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty. Zákon v tejto súvislosti výslovne uvádza príkaz, poverenie, plnomocenstvo a prokúru. Má to praktický význam, keďže správca v čase vyhlásenia konkurzu nemôže objektívne vedieť o všetkých takýchto úkonoch, aby ich posúdil a prípadne odvolal. V nadväznosti na uvedené je zrejmé, že všeobecné (generálne) plnomocenstvo, nachádzajúce sa na č. 1. 22 spisu, udelené advokátskej kancelárii G. Lehnert, k. s, po právoplatnosti uznesenia o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, niekým kto bol síce oprávnený pred dňom vyhlásenia konkurzu udeliť plnomocenstvo na zastupovanie advokátskej kancelárii, avšak toto oprávnenie po vyhlásení konkurzu /6. januára 2016/ prešlo na správcu konkurznej podstaty aj vo vzťahu s právami spojenými s akciami zapísanými do oddelenej konkurznej podstaty, nepreukazuje zastúpenie žalobcu (úpadcu) v dovolacom konaní právnym zástupcom tak, ako to vyžaduje ust. § 429 ods.1 CSP. Skutočnosť, že dovolateľ nebol v dovolacom konaní povinne právne zastúpený, predstavuje neodstrániteľnú podmienku prípustného dovolania, čo má za následok odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e/ CSP za predpokladu, že strana sporu bola o povinnosti byť zastúpená advokátom poučená v rozhodnutí odvolacieho súdu (čo v danom prípade bolo splnené).

23. Keďže skúmanie subjektívnej stránky prípustnosti dovolania (oprávnenej osoby na podanie dovolania) spravídla predchádza skúmaniu prípustnosti objektívnej (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/55/2013 z 30. septembra 2013, 5Cdo/21/2011 z 19. apríla 2011, 3Cdo/253/2015 z 22. júna 2016, 3Cdo/194/2014 z 4. júna 2015), je potrebné dovolanie žalobcu v zmysle vyššie uvedenej argumentácie odmietnuť podľa § 447 písm. e/ CSP.

24. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.